

32003D0564

L 192/23

URADNI LIST EVROPSKE UNIJE

31.7.2003

ODLOČBA KOMISIJE
z dne 28. julija 2003
o uporabi Direktive Sveta 72/166/EGS v zvezi s preverjanjem zavarovanja civilne odgovornosti pri
uporabi motornih vozil

(notificirano pod dokumentarno številko K(2003) 2626)

(Besedilo velja za EGP)

(2003/564/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE–

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive Sveta 72/166/EGS z dne 24. aprila 1972 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti ⁽¹⁾, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 90/232/EGS ⁽²⁾ in zlasti členov 2(2) in 7(3) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Odnose med nacionalnimi zavarovalnimi biroji držav članic, kakor so opredeljeni v členu 1(3) Direktive 72/166/EGS (v nadaljnjem besedilu biroji), in biroji Češke republike, Madžarske, Norveške, Slovaške in Švice so urejali dopolnilni sporazumi k enotnemu sporazumu o sistemu zelenih kart med nacionalnimi zavarovalnimi biroji z dne 2. novembra 1951 (dopolnilni sporazumi). Ti dopolnilni sporazumi so predvideli praktične rešitve za odpravo preverjanja zavarovanja v primeru vozil, ki so običajno na ozemlju vseh teh držav.
- (2) Komisija je posledično sprejela odločbe, ki od vsake države članice skladno z Direktivo 72/166/ES zahtevajo, naj se vzdržijo preverjanja zavarovanja civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil, ki so običajno v drugi državi članici ali na ozemlju zgoraj navedenih držav nečlanic, in ki so predmet dopolnilnih sporazumov.
- (3) Nacionalni zavarovalni biroji so pregledali in poenotili besedila dopolnilnih sporazumov in jih nadomestili z

enotnim sporazumom (multilateralni garancijski sporazum) podpisanim v Madridu dne 15. marca 1991, skladno z načeli iz člena 2(2) Direktive 72/166/EGS. Ta multilateralni garancijski sporazum je bil priložen k Odločbi Komisije 91/323/EGS ⁽³⁾.

- (4) Komisija je posledično sprejela odločbe 93/43/EGS ⁽⁴⁾, 97/828/ES ⁽⁵⁾, 99/103/ES ⁽⁶⁾ in 2001/160/ES ⁽⁷⁾, s katerimi od vsake države članice skladno z Direktivo 72/166/EGS zahteva, naj se vzdržijo preverjanja zavarovanja civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil, ki so običajno v drugi državi članici ali na ozemlju Islandije, Slovenije, Hrvaške ali Cipra.
- (5) Sporazum med nacionalnimi zavarovalnimi biroji držav članic Evropskega gospodarskega prostora in drugih pridruženih držav je bil sklenjen 30. maja 2002 v Rethymnu (Kreta), skladno z načeli iz člena 2(2) Direktive 72/166/EGS. Prvi dodatek tega sporazuma zajema vse določbe Enotnega sporazuma med biroji in multilateralnega garancijskega sporazuma v enotnem dokumentu (Notranji pravilnik). Ta Notranji pravilnik nadomešča zadnja dva sporazuma od 1. avgusta 2003.
- (6) Tako se odločbe 91/323/EGS, 93/43/EGS, 97/828/ES, 99/103/ES in 2001/160/ES s 1. avgustom 2003 razveljavijo–

⁽¹⁾ UL L 103, 2.5.1972, str. 1.

⁽²⁾ UL L 129, 19.5.1990, str. 33.

⁽³⁾ UL L 177, 5.7.1991, str. 25.

⁽⁴⁾ UL L 16, 25.1.1993, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 343, 13.12.1997, str. 25.

⁽⁶⁾ UL L 33, 6.2.1999, str. 25.

⁽⁷⁾ UL L 57, 27.2.2001, str. 56.

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 3

Države članice takoj obvestijo Komisijo o ukrepih, sprejetih za uporabo te odločbe.

Člen 1

Od 1. avgusta 2003 se vsaka država članica vzdrži preverjanja zavarovanja civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil, ki so običajno v drugi državi članici ali na ozemlju Češke republike, Hrvaške, Cipra, Madžarske, Islandije, Norveške, Slovaške, Slovenije in Švice, ki so predmet Sporazuma z dne 30. maja 2002 med nacionalnimi zavarovalnimi biroji držav članic Evropskega gospodarskega prostora in drugih pridruženih držav, priloženega kot dodatek k prilogi te odločbe.

Člen 4

Ta odločba je naslovljena na države članice.

Člen 2

Odločbe 91/323/EGS, 93/43/EGS, 97/828/ES, 99/103/ES in 2001/160/ES se s 1. avgustom 2003 razveljavijo.

V Bruslju, 28. julija 2003

Za Komisijo

Frederik BOLKESTEIN

Član Komisije

PRILOGA

DODATEK

SPORAZUM MED NACIONALNIMI ZAVAROVALNIMI BIROJI DRŽAV ČLANIC EVROPSKEGA GOSPODARSKEGA PROSTORA IN DRUGIH PRIDRUŽENIH DRŽAV

PREAMBULA

ob upoštevanju Direktive Sveta Evropskih skupnosti 72/166/EGS z dne 24. aprila 1972 (prva direktiva o zavarovanju avtomobilske odgovornosti), ki določa, da nacionalni zavarovalni biroji držav članic med seboj sklenejo sporazum, po katerem vsak nacionalni zavarovalni biro jamči za poravnavo odškodninskih zahtevkov iz škod, ki nastanejo na njegovem ozemlju z uporabo vozil, ki izvirajo z ozemlja druge države članice, ne glede na to, ali so taka vozila zavarovana ali ne, v skladu z zahtevami zakonodaje o obveznem zavarovanju, ki velja v njegovi državi;

ob upoštevanju dejstva, da navedena direktiva določa, da se vozila, ki izvirajo iz tretje države, obravnavajo kot vozila, ki izvirajo iz Skupnosti, če vsak posamezni nacionalni zavarovalni biro vseh držav članic jamči – vsak v skladu z določbami svoje nacionalne zakonodaje o obveznem zavarovanju – za poravnavo odškodninskih zahtevkov iz nesreč, ki se zgodijo na njihovem ozemlju in so bile povzročene z uporabo vozil iz tretje države;

ob upoštevanju dejstva, da so za izvajanje teh določb nacionalni zavarovalni biroji držav članic in nacionalni zavarovalni biroji drugih držav sklenili več sporazumov, katerih cilj je bilo izpolnjevanje predpisanih določb te direktive, in z upoštevanjem, da so se ti biroji kasneje odločili, da bodo te sporazume nadomestili z enim samim sporazumom, znanim kot *Multilateralni garancijski sporazum med nacionalnimi zavarovalnimi biroji*, ki je bil podpisan 15. marca 1991 v Madridu;

ob upoštevanju dejstva, da se je Svet birojev na zasedanju generalne skupščine v Rethymnu (Kreta) dne 30. maja 2002 odločil, da bo vse določbe *Enotnega sporazuma med biroji in Multilateralnega garancijskega sporazuma med nacionalnimi zavarovalnimi biroji*, ki urejajo odnose med biroji, združil v en sam dokument, imenovan *Notranji pravilnik*;

So spodaj podpisani biroji sklenili naslednji sporazum:

Člen 1

Podpisani biroji se obvezujejo, da bodo v medsebojnih odnosih, kadar je to ustrezno, spoštovali obvezne določbe in tudi izbirne določbe dela II in III Notranjega pravilnika, ki ga je sprejel Svet birojev dne 30. maja 2002 in je priložen temu sporazumu – Dodatek I.

Člen 2

Podpisani biroji v svojem imenu in imenu svojih članic vzajemno pooblaščajo druge podpisane biroje za mirno poravnavo vseh odškodninskih zahtevkov in za sprejemanje storitev vseh sodnih ali izvensodnih postopkov, ki bi z verjetnostjo vodili do plačila odškodnine iz nesreč, ki sodijo v okvir in namen tega Notranjega pravilnika.

Člen 3

Obveznosti iz člena 1 začnejo veljati 1. julija 2003, ko bodo nadomestile Enotni sporazum med birojema in Multilateralni garancijski sporazum med nacionalnimi zavarovalnimi biroji, ki sta sedaj zavezujoča za podpisnike tega sporazuma.

Člen 4

Ta Sporazum se sklene za nedoločen čas. Vsak podpisni biro pa se lahko odloči, da od sporazuma odstopi, o čemer pisno obvesti generalnega sekretarja Sveta birojev, ki to odločitev nato nemudoma sporoči drugim podpisnim birojem in Komisiji Evropske unije. Odstop stopi v veljavo po preteku dvanajstmesečnega obdobja od dne, ko je bilo tako obvestilo odposlano. Sporazum s prilogami pa podpisni biro še naprej obvezuje, da izpolni vse zahtevke za povračilo, ki se nanašajo na poravnavo odškodninskih zahtevkov iz nesreč, ki se zgodijo do izteka zgoraj opredeljenega obdobja.

Člen 5

Ta sporazum je sklenjen med spodaj navedenimi podpisnimi biroji, in sicer za ozemlja, za katera je vsak posamezni biro pristojen. Sestavljen je v treh izvodih v angleškem jeziku in treh izvodih v francoskem jeziku.

Po en izvod v vsakem od teh dveh jezikov se hrani na sekretariatu Sveta birojev, na generalnemu sekretariatu Evropskega komiteja za zavarovanje (Comité Européen des Assurances) in pri Komisiji Evropske unije.

Generalni sekretar Sveta birojev pošlje potrjene kopije sporazuma vsakemu podpisnemu biroju.

Podpisano v Rethymnu (Kreta), 30. maja 2002

Avstrija, za Verband der Versicherungsunternehmen Österreichs: Günter Albrecht, sekretar in direktor

Belgija, za Bureau Belge des Assureurs Automobiles: Alain Pire, direktor-generalni sekretar

Švica (in Lihtenštajn), za švicarski nacionalni zavarovalni biro: Martin Metzler, predsednik

Ciper, za sklad za avtomobilsko zavarovanje: Aristos Pissiris, predsednik, in Andreas Charalambides, direktor/sekretar

Češka, za Česká Kancelár Pojistitelu: Jakub Hradec, generalni direktor

Nemčija, za Deutsches Büro Grüne Karte e.V.: Ulf Lemor, direktor

Danska (in Farski otoki), za Dansk Forening for International Motorkræftforsikring: Steen Leth Jeppesen, generalni direktor

Španija, za Oficina Española de Aseguradores de Automóviles: José Ignacio Lillo Cebrián, predsednik

Francija, za Bureau Central Français: Alain Bouchon, predsednik

Finska, za Liikennevakuutuskeskus: Olli Latola, predsednik, in Ulla Niku-Koskinen, direktorica

Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske, Kanalski otoki, Gibraltar in otok Man, za Urad za avtomobilsko zavarovanje: James Read, direktor

Grčija, za Urad za avtomobilsko zavarovanje: Michael Psalidas, predsednik, in George Tzanis, generalni sekretar

Madžarska, za Madžarski urad za avtomobilsko zavarovanje: István Ragályi, generalni direktor

Hrvaška, za Hrvatski ured za osiguranje: Ante Lui, generalni direktor

Italija (in Republika San Marino in država Vatikan), za Ufficio Centrale Italiano (UCI): Raffaele Pellino, predsednik

Irska, za Urad za avtomobilsko zavarovanje: Michael Halligan, direktor

Islandija, za Alþjóðlegar Bifreidatryggingar á Íslandi: Sigmar Ármannsson, generalni direktor

Luksemburg, za Bureau Luxembourgeois des Assureurs: Paul Hammelmann, generalni sekretar

Norveška, za Trafikkforsikringsforeningen: Jan Gunnar Knudsen, generalni direktor

Nizozemska, za Nederlands Bureau de Motorrijtuigverzekeraar: Frank Robertson, predsednik

Portugalska, za Gabinete Português de Carta Verde GPCV: Maria José Mesquita, podpredsednica, in Antonio Lourenço

Švedska, za Trafikförsäkringsföreningen: Ulf Blomgren, generalni direktor

Slovaška, za Slovenská kancelária poisťovateľov: Imrich Fekete, predsednik, in Lydia Blaeková, generalna direktorica

Slovenija, za Slovensko zavarovalno združenje, GIZ: Tjaša Korbar, vodja Biroja zelene karte (v imenu Mirka Kaluže, direktorja)

DODATEK 1

NOTRANJI PRAVILNIK SVETA BIROJEV

Preambula

- (1) Ker je Delovna skupina za cestni promet Komiteja za notranji promet Gospodarske komisije za Evropo pri Združenih narodih leta 1949 vladam držav članic poslala Priporočilo ⁽¹⁾, v katerem jim je predlagala, naj pozovejo zavarovalnice, ki krijejo nevarnosti iz zavarovanja avtomobilske odgovornosti, k sklenitvi sporazumov o vzpostavitvi enotnih in uporabnih določb, ki bodo voznikom omogočale zadovoljivo zavarovanje, ko bodo vstopali v države, kjer je zavarovanje takih nevarnosti obvezno.
- (2) Ker je v priporočilu sklenjeno, da bi bila uvedba enotne zavarovalne listine najboljši način za doseganje tega cilja in je hkrati opredelilo osnovna načela sporazumov, ki naj bi jih sprejele zavarovalnice v različnih državah.
- (3) Ker je besedilo Enotnega sporazuma med biroji, ki so ga novembra 1951 sprejeli predstavniki zavarovalnic v državah, ki so se v tistem času pozitivno odzvale na priporočilo, postalo osnova za odnose med temi zavarovalnicami.
- (4) Ker:
 - (a) je bil namen sistema, splošno znanega kot „sistem zelene karte“, olajšati mednarodni promet motornih vozil tako, da je omogočil, da je zavarovanje nevarnosti iz zavarovanja avtomobilske odgovornosti izpolnjevalo zahteve, veljavne v državi obiska, in da je v primeru nesreč zagotovil izplačilo odškodnine oškodovancem v skladu z nacionalnimi zakoni in predpisi države obiska;
 - (b) karta o mednarodnem zavarovanju avtomobilske odgovornosti („zelena karta“), ki jo uradno priznavajo pristojni državni organi v državah, ki so sprejele Priporočilo Združenih narodov, velja v vsaki državi obiska kot dokazilo o obveznem zavarovanju avtomobilske odgovornosti, ki je navedeno v tej karti;
 - (c) je bil v vsaki sodelujoči državi ustanovljen in uradno priznan nacionalni biro, ki mora zagotavljati dvojno jamstvo, in sicer:
 - svoji vladi jamči, da bo tuja zavarovalnica spoštovala zakonodajo, ki velja v njegovi državi in da bo oškodovancem izplačal odškodnino v skladu s to zakonodajo,
 - biroju obiskane države jamči za obveznost svoje članice-zavarovalnice, ki jo krije zavarovanje avtomobilske odgovornosti vozila, udeleženega v nesreči;
 - (d) mora zaradi svojega neprofitnega dvojnega mandata vsak biro imeti neodvisno finančno strukturo, ki temelji na skupnem prevzemanju obveznosti s strani zavarovalnic, ki so pooblaščenice za sklepanje obveznega zavarovanja avtomobilske odgovornosti na svojih nacionalnih trgih, kar biroju omogoča, da izpolni obveznosti, ki izhajajo iz sporazumov, sklenjenih med njim in drugimi biroji.
- (5) Ker:
 - (a) so nekatere države z namenom, da bi še bolj olajšale mednarodni cestni promet, na svojih mejah ukinile kontrolo zelene karte, in sicer na temelju sporazumov, sklenjenih z biroji teh držav, ki pretežno temeljijo na registraciji vozil;
 - (b) je Svet Evropskih skupnosti v direktivi z dne 24. aprila 1972 ⁽²⁾ birojem držav članic predlagal, naj sklenejo tak sporazum, ki je bil takrat znan kot Dodatni sporazum med biroji in je bil podpisan 16. oktobra 1972;
 - (c) so kasnejši sporazumi, ki so bili zasnovani na istih načelih, birojem drugih držav omogočili, da so postale članice in glede na to, da so bili ti sporazumi nato združeni v enoten dokument, ki je bil podpisan 15. marca 1991 in poimenovan Multilateralni garancijski sporazum.
- (6) Ker je zdaj zaželeno, da se vse določbe, ki urejajo odnose med biroji, združijo v en sam dokument, je Svet birojev na zasedanju generalne skupščine v Rethymnu (Kreta) dne 30. maja 2002 sprejel ta Notranji pravilnik.

⁽¹⁾ Priporočilo št. 5 pejeta januarja 1949, katero je nadomestil Dodatek 2 uradno prečiščenega besedila Resolucije o spodbujanju cestnega prevoza, ki jo je sprejela Delovna skupina za cestne prevoze pri Odboru za kopenski promet Ekonomske komisije za Evropo pri Združenih narodih, katerega besedilo je v Dodatku I.

⁽²⁾ Direktiva Sveta z dne 24. aprila 1972 (72/166/EGS) o približevanju zakonodaje držav članic glede zavarovanja civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in uveljavitve obveznosti takšne odgovornosti, katere besedilo je v Dodatku II.

DEL I

SPLOŠNA DOLOČILA (OBVEZNE DOLOČBE)

Člen 1

Namen

Namen Notranjega pravilnika je urejanje vzajemnih odnosov med nacionalnimi zavarovalnimi biroji in na ta način uveljaviti določbe Priporočila št. 5, ki ga je 25. januarja 1949 sprejela Delovna skupina za cestni promet Komiteja za notranji promet Gospodarske komisije za Evropo pri Združenih narodih, ki ga je nadomestila Priloga 2 Skupne resolucije o olajšanju cestnega prometa (R.E.4), ki ga je sprejela ta delovna skupina na svojem 74. zasedanju med 25. in 29. junijem 1984, in sicer v njegovi sedanjih različici (v nadaljevanju: „Priporočilo št. 5“).

Člen 2

Opredelitve

Za namen tega Notranjega pravilnika imajo naslednje besede in izrazi samo pomen, ki je opredeljen v nadaljevanju, in nobenega drugega:

1. „nacionalni zavarovalni biro“ (v nadaljnjem besedilu biro): pomeni profesionalno organizacijo, ki je članica Sveta birojev in je v državi, kjer ima sedež, ustanovljena v skladu s Priporočilom št. 5;
2. „zavarovalnica“: pomeni vsako podjetje, ki je pooblaščen za opravljanje poslov na področju obveznega zavarovanja avtomobilske odgovornosti;
3. „članica“ pomeni zavarovalnico, ki je članica biroja;
4. „korespondent“: pomeni zavarovalnico ali drugo osebo, ki jo ena ali več zavarovalnic s soglasjem biroja države, v kateri ima ta oseba sedež, pooblasti za obravnavanje in poravnavo odškodninskih zahtevkov za nesreče, v katerih so udeležena vozila, za katere je zavarovalno polico izdala ta zavarovalnica ali te zavarovalnice in se je zgodila v tej državi;
5. „vozilo“: pomeni motorno vozilo, namenjeno potovanju po kopnem, ki ga poganja mehanska sila, a se ne premika po tirih, in kakršenkoli priklopnik s prikolico ali brez, vendar samo, če za tako motorno vozilo ali prikolico v državi, v kateri se uporablja, velja obvezno zavarovanje;
6. „nesreča“: pomeni dogodek, ki povzroči izgubo ali poškodbe, ki po zakonodaji države, v kateri se nesreča zgodi, sodijo v okvir obveznega zavarovanja avtomobilske odgovornosti;
7. „oškodovanec“: pomeni osebo, ki je upravičena zahtevati odškodnino za izgubo ali poškodbe, ki jih je povzročilo vozilo;
8. „odškodninski zahtevki“: pomeni enega ali več odškodninskih zahtevkov, ki jih vloži oškodovanec in se nanašajo na isto nesrečo;
9. „zavarovalna polica“: pomeni pogodbo o obveznem zavarovanju, ki jo izda članica in krije avtomobilsko odgovornost;
10. „zavarovanec“: pomeni osebo, katere odgovornost krije zavarovalna polica;
11. „zelena karta“: pomeni mednarodno potrdilo o zavarovanju avtomobilske odgovornosti, ki ustreza kateremukoli vzorcu, ki ga odobri Svet birojev;
12. „Svet birojev“: pomeni organizacijo, ki ji morajo pripadati vsi biroji in je odgovorna za upravljanje in izvajanje mednarodnega sistema zavarovanja avtomobilske odgovornosti (znan kot sistem zelene karte).

Člen 3

Obravnavanje odškodninskih zahtevkov

1. Ko je biro obveščen o nesreči, ki se je zgodila na ozemlju države, za katero je pristojen in v katero je udeleženo vozilo iz druge države, začne, ne da bi čakal na formalni odškodninski zahtevki, preiskovati okoliščine nesreče. Takoj, ko je to možno, o nesreči obvesti zavarovalnico, ki je izdala zeleno karto ali zavarovalno polico, ali, če je to ustrezno, pristojni biro. Če biro tega ne stori, mu tega vseeno ni mogoče očitati.

Če biro med preiskavo ugotovi, pri kateri zavarovalnici je zavarovano vozilo, ki je bilo udeleženo v nesreči in da je korespondent te zavarovalnice dobil soglasje v skladu z določbami člena 4, te informacije nemudoma posreduje korespondentu za namene nadaljnega postopka.

2. Po prejemu odškodninskega zahtevka v zvezi z nesrečo, ki se je zgodila v zgoraj opisanih okoliščinah, in če ima korespondent zavarovalnice soglasje, biro odškodninski zahtevek takoj pošlje temu korespondentu in tako omogoči obravnavanje in poravnavo zahtevka v skladu z določbami člena 4. Če korespondent ni imenovan, biro takoj obvesti zavarovalnico, ki je izdala zeleno karto ali zavarovalno polico, ali, če je to ustrezno, udeleženi biro, da je prejel odškodninski zahtevek in da ga bo obravnaval oziroma ga bo predal v obravnavanje zastopniku, katerega identiteto bo sporočil naknadno.

3. Biro je pooblaščen, da vse odškodninske zahtevke razrešuje po mirni poti oziroma da sprejme storitve vsakega izvensodnega ali sodnega postopka, za katerega je verjetno, da bo vodil do plačila odškodnine.

4. Biro obravnava vse odškodninske zahtevke popolnoma avtonomno in v skladu z določbami zakonov in drugih predpisov, ki se uporabljajo v državi nastanka nesreče za vprašanje odgovornosti, izplačila odškodnine oškodovancem in obveznega zavarovanja, v najboljšem interesu zavarovalnice, ki je izdala zeleno karto ali zavarovalno polico ali, v ustreznih primerih, v najboljšem interesu udeleženega biroja.

Biro je izključno pristojen za vse zadeve, ki se nanašajo na tolmačenje prava v državi nastanka nesreče (celo kadar se sklicuje na zakonske določbe, ki se uporabljajo v drugi državi) in na poravnavo odškodninskega zahtevka. V skladu s to določbo pa biro na izrecno zahtevo pred sprejetjem končne odločitve obvesti zavarovalnico ali pristojni biro.

5. Če predvidena poravnava presega pogoje ali minimalne zavarovalne vsote, ki so določeni v zakonodaji o obveznem zavarovanju avtomobilske odgovornosti, ki velja v državi nastanka nesreče, vendar je krita z zavarovalno polico, se biro posvetuje z zavarovalnico o tistem delu odškodninskega zahtevka, ki presega te pogoje ali minimalne zavarovalne vsote. Soglasje take zavarovalnice ni potrebno, če veljavna zakonodaja biroju nalaga obveznost, da upošteva pogodbeno jamstva, ki presegajo minimalne zavarovalne vsote in pogoje, ki so določeni v zakonodaji o zavarovanju avtomobilske odgovornosti v državi nastanka nesreče.

6. Biro ne sme samovoljno ali brez pisnega soglasja zavarovalnice ali zadevnega biroja odškodninskega zahtevka predati zastopniku, ki je po kakršnikoli pogodbeni obveznosti finančno zainteresiran za ta odškodninski zahtevek. Če to vseeno stori brez pridobitve soglasja, se njegova pravica do povračila omeji na polovico sicer izterljivega zneska.

Člen 4

Korespondenti

1. S pridržkom sporazumov, ki določajo drugače in ki biro zavezujejo do drugih birojev in/ali s pridržkom določb nacionalnih zakonov in predpisov, vsak biro sam določi pogoje, po katerih da, odkloni ali odvzame soglasje za korespondente v državi, za katero je pristojen.

Vendar se tako soglasje da avtomatično, če je zanj zaproseno v imenu članice drugega biroja za katerokoli predstavništvo te članice v državi biroja, ki tako prošnjo prejme, pod pogojem, da je to predstavništvo pooblaščen za sklepanje zavarovanj za avtomobilsko odgovornost.

2. Biroji v državah članicah Evropskega gospodarskega prostora se obvezujejo, da bodo, ko bodo prejeli ustrezno prošnjo, v svojih državah dali soglasje za opravljanje funkcije korespondenta pooblaščenecem za obravnavanje odškodninskih zahtevkov, ki so jih že imenoval zavarovalnice drugih držav članic v skladu z Direktivo 2000/26/ES. Takega soglasja ni moč odvzeti, vse dokler korespondent ohranja vlogo pooblaščenca za obravnavanje odškodninskih zahtevkov v skladu z navedeno Direktivo, razen če resno krši obveznosti, ki izhajajo iz tega člena.

3. Samo biro je pristojen za to, da na zahtevo svoje članice drugemu biroju pošlje prošnjo, naj le-ta da soglasje za korespondenta, ki ima sedež v državi tega biroja. Tako prošnjo pošlje po faksu ali elektronski pošti, priložiti pa ji mora tudi dokazilo, da predlagani korespondent imenovanje sprejema.

Zadevni biro mora v treh mesecih od datuma prejema prošnje dati ali odkloniti svoje soglasje in mora o svoji odločitvi in o začetku veljavnosti soglasja uradno obvestiti biro, ki mu je prošnjo poslal in tudi korespondenta. Če od biroja ni odgovora, se šteje, da je soglasje dano in je začelo veljati na dan izteka tega obdobja.

4. Korespondent obravnava vse odškodninske zahtevke v skladu z določbami vseh zakonov in predpisov, ki veljajo v državi nastanka nesreče za področje odgovornosti, izplačila odškodnine oškodovancem in obveznega zavarovanja avtomobilske odgovornosti, v imenu biroja, ki mu je dal soglasje in za račun zavarovalnice, ki je za korespondenta zahtevala soglasje, iz nesreč, ki se zgodijo v tej državi in v katerih so udeležena vozila, zavarovana pri zavarovalnici, ki je prosila za izdajo soglasja za korespondenta.

Kadar predvidena poravnava presega pogoje ali minimalne zavarovalne vsote, določene v zakonodaji o obveznem zavarovanju avtomobilske odgovornosti v državi nastanka nesreče, vendar je krita z zavarovalno polico, se mora korespondent držati določb člena 3(5).

5. Biro, ki je dal soglasje za korespondenta, priznava korespondenta kot izključno pristojnega za obravnavanje in poravnavo odškodninskih zahtevkov v imenu biroja in za račun zavarovalnice, ki je zaprosila za soglasje. Biro oškodovance obvesti o pristojnosti korespondenta, korespondentu pa posreduje vsa uradna obvestila, ki se nanašajo na take odškodninske zahtevke. Biro pa lahko kadarkoli in ne da bi moral obrazložiti svojo odločitev, od korespondenta prevzame obravnavanje in poravnavo odškodninskega zahtevka.

6. Če se od biroja, ki je dal soglasje za korespondenta, iz kateregakoli razloga zahteva, da oškodovancu izplača odškodnino namesto korespondenta, mu to povrne neposredno biro, preko katerega je bila poslana prošnja za imenovanje korespondenta, in sicer v skladu s pogoji iz člena 5.

7. S pridržkom določb člena 4.4, se lahko korespondent svobodno dogovori z zavarovalnico, ki je zanj zaprosila za soglasje, o pogojih za povrnitev zneskov, izplačanih oškodovancem in o načinu izračuna pristojbine za obravnavanje odškodninskih zahtevkov, vendar takega dogovora ne more uveljavljati proti birojem.

Če korespondent ne more izterjati povračila za akontacijska plačila, ki jih je izvedel v skladu s pogoji iz člena 4.4 za račun zavarovalnice, ki je zanj zaprosila za soglasje, mu znesek povrne biro, ki je dal soglasje za korespondenta. Temu biroju kasneje ustrezní znesek povrne biro, katerega članica je zadevna zavarovalnica, in sicer v skladu s pogoji iz člena 5.

8. Če je biro obveščen, da se je ena od njegovih članic odločila, da bo odsloвила korespondenta, o tem nemudoma obvesti biro, ki je za korespondenta dal soglasje. Ta biro lahko sam določi datum, ko bo njegovo soglasje prenehalo veljati.

Ko se biro, ki je za korespondenta dal soglasje, odloči, da bo soglasje odvzel ali je obveščen o tem, da želi odvzem soglasja korespondent, o tem nemudoma obvesti biro, ki je posredoval prošnjo za izdajo soglasja za korespondenta. Biro obvesti tudi o datumu korespondentovega umika oziroma o datumu, ko soglasje biroja za korespondenta preneha veljati.

Člen 5

Pogoji za povračilo

1. Potem ko je biro ali zastopnik, ki ga je biro imenoval za ta namen, poravnal vse odškodninske zahtevke iz iste nesreče, najkasneje v enem letu od dneva, ko je bilo izvršeno zadnje plačilo v korist oškodovanca, pošlje po faksu ali po elektronski pošti članici biroja, ki je izdala zeleno karto ali zavarovalno polico ali, v ustreznih primerih pristojnemu biroju, zahtevek za povračilo, v katerem podrobno navede:

- 1.1 zneske, izplačane kot odškodnina oškodovancem v mirni poravnavi ali po sodni odločbi;
- 1.2 zneske, izplačane za zunanje storitve pri obravnavanju in poravnavi vsakega odškodninskega zahtevka in vse stroške, ki so nastali zaradi sodnega postopka in bi jih v podobnih okoliščinah imela tudi zavarovalnica, ustanovljena v državi nastanka nesreče;
- 1.3 pristojbino za obravnavanje odškodninskih zahtevkov, ki krije vse ostale stroške in se izračuna po pravilih, ki jih odobri Svet birojev.

Kadar se odškodninski zahtevki iz iste nesreče zavrnejo in se obravnavanje zaključi brez izplačila odškodnine, se lahko zahteva povračilo zneskov iz pododstavka (1)(2) tega člena in minimalna pristojbina iz pododstavka (1)(3) tega člena, ki jo določi Svet birojev.

2. V zahtevku za povračilo se natančno navede, da so dolžni zneski izplačljivi v državi in v nacionalni valuti prejemnika, brez stroškov za prejemnika, v roku dveh mesecev od datuma zahtevka ter da se po izteku tega obdobja za dolžni znesek avtomatično zaračunajo zamudne obresti po 12 % letni stopnji, ki se obračunajo od dneva zahtevka do dneva, ko prejemnikova banka prejme nakazilo.

V zahtevku za povračilo se lahko tudi navede, da so zneski, izraženi v nacionalni valuti, izplačljivi v evrih po uradnem menjalnem tečaju, veljavnem na dan zahtevka v državi biroja, ki zahteva povračilo.

3. Zahtevki za povračilo v nobenem primeru ne smejo vključevati plačila glob, varščin ali drugih finančnih kazni, ki so izrečene zavarovancu in jih ne krije zavarovanje avtomobilske odgovornosti v državi nastanka nesreče.

4. Dokazna dokumentacija, vključno s stvarnim dokazom, da je bila odškodnina oškodovancu zares izplačana, se na zahtevo pošlje takoj, vendar to ne zakasni plačila povračila.

5. Povračilo vseh zneskov, navedenih v pododstavkih (1)(1) in (1)(2) tega člena, se lahko zahteva v skladu s pogoji, opredeljenimi v tem členu, ne glede na to, da biro morda ni poravnal vseh odškodninskih zahtevkov, ki se nanašajo na isto nesrečo. Pristojbina za obravnavanje odškodninskih zahtevkov iz pododstavka (1)(3) tega člena se lahko zahteva tudi, če je znesek, ki je predmet povračila, višji od zneska, ki ga je določil Svet birojev.

6. Če se po izpolnitvi zahtevka za povračilo, odškodninski zahtevek ponovno odpre ali se vloží nov odškodninski zahtevek iz iste nesreče, se preostala pristojbina za obravnavanje odškodninskih zahtevkov izračuna v skladu z določbami, ki so veljale v času, ko je bil vložen zahtevek za povračilo v zvezi s ponovno odprtím ali novim odškodninskim zahtevkom.

7. Če v zvezi z nesrečo ni bilo nobenega odškodninskega zahtevka, pristojbine za obravnavanje odškodninskih zahtevkov ni mogoče zahtevati.

Člen 6

Obveznost jamstva

1. Vsak biro jamči za to, da bodo njegove članice povrnile vsakršen znesek, ki ga v skladu z določbami člena 5 zahteva biro države, v kateri se je zgodila nesreča, ali zastopnik, ki ga je biro imenoval za ta namen.

Če članica ne izvede zahtevanega plačila v roku dveh mesecev, določenem v členu 5, izplača povračilo biro, ki mu ta članica pripada, v skladu s pogoji, opisanimi v nadaljevanju, in sicer potem, ko prejme poziv za izpolnitev jamstva od biroja države, kjer se je zgodila nesreča ali od zastopnika, ki ga je biro pooblastil za ta namen.

Biro v vlogi garanta, izvede plačilo v roku enega meseca. Po preteku tega roka se od dolžnega zneska avtomatično zaračunajo zamudne obresti po 12 % letni stopnji, ki se obračunajo od dneva poziva za izpolnitev jamstva do dneva, ko prejemnikova banka prejme nakazilo.

Poziv za izpolnitev jamstva se pošlje po faksu ali elektronski pošti v obdobju dvanajstih mesecev od dneva, ko je bil odposlan zahtevek za povračilo iz člena 5. Po izteku tega obdobja in brez vpliva na vse morebitne zamudne obresti, ki jih dolguje biro, se obveznost biroja v vlogi garanta omeji na znesek, ki se zahteva od njegove članice, ki se mu prištejejo 12-mesečne obresti, izračunane po 12 % letni obrestni meri.

Poziv za izpolnitev jamstva, ki se odda več kot dve leti od dneva, ko je bil poslan zahtevek za povračilo, se zavrne.

2. Vsak biro jamči, da bodo njegove članice korespondentom, za katere so zaprosile za soglasje, dale navodila, naj odškodninske zahtevke poravnajo v skladu z določbami prvega odstavka člena 4.4 in bodo tem korespondentom ali biroju države, v kateri se je zgodila nesreča, posredovale vso dokumentacijo v zvezi z odškodninskimi zahtevki, ki so jim bili zaupani.

DEL II

POSEBNE DOLOČBE O POGODBENIH RAZMERJIH MED BIROJEMA, KI TEMELJIJO NA ZELENI KARTI (IZBIRNE DOLOČBE)

Določbe tega dela se uporabljajo, če pogodbeni razmerja med birojema temeljijo na zeleni karti.

Člen 7

Izdaja in izročitev zelenih kart

1. Biro je odgovoren za natis lastnih zelenih kart, lahko pa za to pooblasti svoje članice.
2. Biro pooblasti svoje članice za izdajanje zelenih kart svojim zavarovancem samo za vozila, registrirana v državi, za katero je biro pristojen.
3. Biro lahko tudi pooblasti katerikoli članico, da izdaja zelene karte svojim zavarovancem v katerikoli državi, v kateri biro ne obstaja, pod pogojem, da je članica v tej državi ustanovljena. Ta možnost je omejena na vozila, ki so registrirana v taki državi.
4. Vse zelene karte štejejo kot veljavne najmanj petnajst dni od dneva njihove izdaje. V primeru, da je zelena karta izdana za krajše obdobje, biro, ki je dal pooblastilo za izdajo zelenih kart, zagotavlja kritje birojem v državah, za katere velja karta, v obdobju petnajstih dni od datuma začetka veljavnosti zelene karte.
5. V primeru, da se sporazum med birojema razveljavi v skladu s členom 16(3)(5), postanejo vse zelene karte, ki so bile v imenu teh birojev izročene za uporabo na njunih ozemljih, neveljavne in nične, takoj ko začne veljati razveljavitev.
6. V primeru, da se sporazum razveljavi ali suspendira v skladu s členom 16.3.6, Svet birojev določi preostalo obdobje veljavnosti zelenih kart, ki so bile izročene v imenu teh birojev za uporabo na njunih ozemljih.

Člen 8

Potrditev veljavnosti zelene karte

Na vsak poziv za potrditev veljavnosti identificirane zelene karte, ki ga biroju pošlje po faksu ali elektronski pošti biro v državi, v kateri se je zgodila nesreča, ali zastopnik, imenovan za ta namen, je treba dati dokončen odgovor v roku treh mesecev po takem pozivu. V primeru, da po izteku tega obdobja ni odgovora, se šteje, da je ta zelena karta veljavna.

Člen 9

Ponarejene, nepooblaščno izdane ali nezakonito spremenjene zelene karte

Za vsako zeleno karto, predloženo v državi, za katero velja, ki naj bi dozdevno bila izdana s pooblastilom določenega biroja, jamči ta biro, čeprav je karta morda ponarejena, nepooblaščno izdana ali nezakonito spremenjena.

Vendar pa biro ne jamči za zeleno karto, ki se nanaša na vozilo, ki ni zakonito registrirano v državi tega biroja, razen v okoliščinah, opredeljenih v členu 7(3).

DEL III

POSEBNE DOLOČBE O POGODBENIH RAZMERJIH MED BIROJI, KI TEMELJIJO NA DOMNEVI O ZAVAROVALNEM KRITJU (IZBIRNE DOLOČBE)

Določbe iz tega dela se z določenimi izjemami uporabljajo, če pogodbeni razmerja med biroji temeljijo na domnevi o zavarovalnem kritju.

Člen 10

Obveznosti birojev

Biroji, za katere veljajo določbe tega dela, si vzajemno jamčijo za povračilo vseh zneskov, plačljivih po tem Notranjem pravilniku, iz katerekoli nesreče, v kateri je udeleženo vozilo, ki izvira z ozemlja države, za katero je pristojen posamezni biro, ne glede na to, ali je vozilo zavarovano ali ne.

Člen 11

Pojem ozemlja, s katerega izvira vozilo

1. Ozemlje države, iz katere izvira vozilo, se določi na osnovi kateregakoli od naslednjih kriterijev:
 - 1.1 ozemlje države, katere registrsko tablico nosi vozilo;
 - 1.2 če za določen tip vozila registracija ni potrebna, vozilo pa vseeno nosi zavarovalno tablico ali razlikovalni znak, ki je podoben registrski tablici, ozemlje države, v kateri je izdana zavarovalna tablica ali znak;
 - 1.3 če se za določene tipe vozil ne zahteva niti registrska tablica niti zavarovalna tablica niti razlikovalni znak, ozemlje države, v kateri ima oseba, ki vozilo poseduje, stalno prebivališče.
2. Če vozilo, ki mora nositi registrsko tablico, ni opremljeno z registrsko tablico ali registrske tablice zanj niso ali niso več zakonito izdane in je udeleženo v nesreči, za vse posledične odškodninske zahtevke velja, da je ozemlje, na katerem se je zgodila nesreča, ozemlje, s katerega vozilo izvira.

Člen 12

Izjeme

Določbe tega dela ne veljajo za:

1. vozila, ki so registrirana v državah, ki niso države birojev, za katere veljajo določbe dela III in za katera je članica kateregakoli od teh birojev izdala zeleno karto. V primeru nesreče, v kateri je udeleženo vozilo, za katero je bila izdana zelena karta, pristojni biroji postopajo v skladu z določbami dela II;
2. vozila, ki pripadajo določenim osebam, če je država, v kateri so registrirana, v drugih državah pooblastila organ, ki oškodovancem izplača odškodnino v skladu s pogoji, ki veljajo v državi nastanka nesreče;
3. določene tipe vozil ali določena vozila, ki nosijo posebno tablico, katerih uporaba v mednarodnem prometu je po zakonodaji obiskane države odvisna od tega, ali imajo veljavno zeleno karto ali polico o mejnem zavarovanju.

Seznam vozil iz točke 2 in 3 ter seznam organov, ki so pooblašteni v drugih državah, sestavi vsaka posamezna država, biro te države pa sezname posreduje Svetu birojev.

Člen 13

Potrditev ozemlja, na katerem vozilo običajno je

Na vsak poziv po potrditvi ozemlja, na katerem vozilo običajno je, ki ga po faksu ali elektronski pošti drugemu biroju pošlje biro države nastanka nesreče ali katerikoli zastopnik, ki ga biro pooblasti za ta namen, je treba dati dokončen odgovor v roku treh mesecev od poziva. V primeru, da po poteku tega roka biro ne prejme nobenega odgovora, se šteje kot potrjeno, da vozilo izvira z ozemlja tega biroja.

Člen 14

Trajanje jamstva

Biroji lahko omejijo trajanje jamstva, ki ga zagotavljajo na podlagi člena 10, za:

1. vozila, ki nosijočasne registrske tablice, katerih format je bil predhodno sporočen Svetu birojev. V takih primerih je jamstvo zagotovljeno za obdobje dvanajstih mesecev po datumu poteka veljavnosti, ki je označen na tablici;
2. katerokoli drugo vozilo, za katero veljajo določbe vzajemnih sporazumov, podpisanih z drugimi biroji in sporočenih Svetu birojev.

Člen 15

Enostransko izvajanje jamstva, ki temelji na domnevi o zavarovalnem kritju

S pridržkom določb, ki določajo drugače, se lahko biroji dogovorijo o enostranskem izvajanju tega dela Notranjega pravilnika, v okviru svojih dvostranskih odnosov.

DEL IV

DOLOČBE O SPORAZUMIH, SKLENJENIH MED NACIONALNIMI ZAVAROVALNIMI BIROJI (OBVEZNE DOLOČBE)

Člen 16

Dvostranski sporazumi - pogoji

1. Biroji lahko med seboj sklenejo dvostranske sporazume, s katerimi se zavežejo, da bodo v okviru vzajemnih odnosov spoštovali obvezne določbe tega Notranjega pravilnika in tiste izbirne določbe, ki jih določijo v takem sporazumu.
2. Podpisna biroja sporazum podpišeta v treh izvodih, od katerih vsak podpisni biro prejme po en izvod. Tretji izvod se pošlje Svetu birojev, ki biroja po posvetovanju z obema obvesti o datumu začetka veljavnosti njunega sporazuma.
3. Taki sporazumi vsebujejo klavzule, ki določajo:
 - 3.1 identiteto pogodbenih birojev, pri čemer se navede njun članski status v Svetu birojev in ozemelj, za katera sta pristojna;
 - 3.2 da sta se biroja zavezala, da bosta spoštovala obvezne določbe tega Notranjega pravilnika;
 - 3.3 da sta se biroja zavezala, da bosta spoštovala tiste izbirne določbe, ki sta jih skupaj izbrala in se o njih dogovorila;
 - 3.4 vzajemna pooblastila, ki si jih priznavata biroja, da v lastnem imenu in za račun njunih članic mirno poravnava odškodninske zahtevke ali sprejemata storitve izvensodnega ali sodnega postopka, ki bi verjetno vodil do plačila odškodnine, iz katerekoli nesreče v okviru tega Notranjega pravilnika in njihovega namena;
 - 3.5 neomejeno trajanje sporazuma, pri čemer ima vsak pogodbeni biro pravico, da od sporazuma odstopi tako, da dvanajst mesecev pred odstopom o tem uradno obvesti drugi pogodbeni biro, obenem pa tudi Svet birojev;
 - 3.6 da se sporazum avtomatično razveljavi ali suspendira, če katerikoli pogodbeni biro preneha biti član Sveta birojev ali je bilo njegovo članstvo suspendirano.
4. Vzorec takega sporazuma je priložen (Priloga III).

Člen 17

Izjema

1. Z odstopanjem od člena 16 izjavijo biroji držav članic Evropskega gospodarskega prostora, v skladu s členom 2 Direktive 72/166/EGS z dne 24. aprila 1972, da vzajemno sprejemajo ta Notranji pravilnik, in sicer tako, da sklenejo multilateralni sporazum, katerega datum začetka veljavnosti določi Komisija Evropske unije v sodelovanju s Svetom birojev.
2. Biroji iz držav, ki niso članice Evropskega gospodarskega prostora, se lahko k temu večstranskemu sporazumu zavežejo tako, da spoštujejo pogoje, ki jih določi pristojni odbor, ki je naveden v Statutu Sveta birojev.

DEL V

POSTOPEK SPREMINJANJA NOTRANJEGA PRAVILNIKA (OBVEZNE DOLOČBE)

Člen 18

Postopek

1. Za vse spremembe tega Notranjega pravilnika je izključno pristojna generalna skupščina Sveta birojev.
2. Za zgornjo določbo veljajo naslednje izjeme:
 - (a) za vse spremembe določb dela III Notranjega pravilnika je izključno pristojen odbor, ki je določen v Statutu Sveta birojev. Določbe tega dela obvezujejo biroje, ki – čeprav niso člani tega odbora – so se odločili, da bodo v pogodbenih razmerjih z drugimi biroji uporabljali določbe dela III; in
 - (b) za vse spremembe člena 4.2 so izključno pristojni biroji držav Evropskega gospodarskega prostora.

DEL VI

ARBITRAŽA (OBVEZNE DOLOČBE)

Člen 19

Klavzula o arbitraži

Vsi spori, ki izhajajo iz tega Notranjega pravilnika ali so z njimi povezani, se rešujejo z arbitražo v skladu z zadnjimi veljavnimi arbitražnimi pravili UNCITRAL (Komisija Združenih narodov za mednarodno gospodarsko pravo).

O honorarju arbitrov in o upravičenih stroških odloči Svet birojev.

Za imenovanje arbitrov je pristojen predsednik Sveta birojev, če je nedosegljiv, pa predsednik Odbora za imenovanja.

Arbitražno razsodišče sestavljajo trije arbitri.

Arbitražni postopek poteka v angleščini in francoščini.

DEL VII

ZAČETEK VELJAVNOSTI (OBVEZNA DOLOČBA)

Člen 20

Začetek veljavnosti

Ta Notranji pravilnik začne veljati 1. julija 2003. S tem datumom nadomesti vse Enotne sporazume in Multilateralne garancijski sporazum, ki so jih sklenili biroji.

PRILOGE

Priloga I: Priporočilo št. 5

Priloga II: Direktiva z dne 24. aprila 1972 (72/166/EGS)

Priloga III: Vzorec sporazuma med birojema

Biro

Član Sveta birojev

in

Biro

Član Sveta birojev

Se s tem sporazumom obvezujeta, da bosta spoštovala obvezne določbe Notranjega pravilnika, ki jih je sprejela generalna skupščina Sveta birojev dne 30. maja 2002, ter izbirne določbe dela. Ta obveznost velja tudi za vse kasnejše spremembe navedenega Notranjega pravilnika.

Se s tem sporazumom vzajemno pooblaščata za sprejemanje storitev kateregakoli sodnega ali izvensodnega postopka, za katerega je verjetno, da bo vodil do plačila odškodnine, oziroma za mirno poravnavo odškodninskih zahtevkov za nesreče v smislu Notranjega pravilnika.

Ta sporazum se sklene za nedoločen čas. Vendar pa lahko vsak od podpisnih birojev od sporazuma odstopi z 12-mesečnim odpovednim rokom. Obvestilo o odstopu od sporazuma se sočasno da drugi pogodbeni stranki in generalnemu sekretarju Sveta birojev.

Podpisna biroja se nadalje dogovorita, da ta sporazum avtomatično preneha ali se suspendira, če kateri od podpisnih birojev preneha biti član Sveta birojev ali je njegovo članstvo suspendirano.

Datum začetka veljavnosti tega sporazuma podpisnikoma sporoči generalni sekretar Sveta birojev po prejemu izvoda sporazuma, ki sta ga podpisala oba pogodbeni biroja.

DODATEK 2

SEZNAM IZJEM

AVSTRIJA

Vozila z začasnimi registrskimi tablicami, udeležna v nesrečah ki se zgodijo več kot dvanajst mesecev po datumu zapadlosti, navedenem na začasnih registrskih tablicah.

BELGIJA

Vozila z začasnimi registrskimi tablicami, udeležena v nesrečah, ki se zgodijo več kot dvanajst mesecev po datumu zapadlosti, navedenem na začasnih registrskih tablicah.

ŠVICA (in LIHTENŠTAJN)

Vozila z začasnimi registrskimi tablicami, udeležena v nesrečah, ki se zgodijo več kot dvanajst mesecev po datumu zapadlosti, navedenem na začasnih registrskih tablicah.

CIPER

1. Vozila z začasnimi registrskimi tablicami, udeležena v nesrečah, ki se zgodijo več kot dvanajst mesecev po datumu zapadlosti, navedenem na začasnih registrskih tablicah.
2. Vozila, ki pripadajo vojaškim silam in drugemu vojaškemu in civilnemu osebju, za katera veljajo mednarodni sporazumi.

ČEŠKA

Vozila z začasnimi registrskimi tablicami, udeležena v nesrečah, ki se zgodijo več kot dvanajst mesecev po datumu zapadlosti, navedenem na začasnih registrskih tablicah.

NEMČIJA

1. Vozila z začasnimi registrskimi tablicami, udeležena v nesrečah, ki se zgodijo več kot dvanajst mesecev po datumu zapadlosti, navedenem na začasnih registrskih tablicah.
2. Vojaška vozila, za katera veljajo določila mednarodnih sporazumov.

DANSKA (in FERSKI OTOKI)

1. Vozila z začasnimi registrskimi tablicami, udeležena v nesrečah, ki se zgodijo več kot dvanajst mesecev po datumu zapadlosti, navedenem na začasnih registrskih tablicah.
2. Vojaška vozila, za katera veljajo določila mednarodnih sporazumov.

FRANCIJA (in MONAKO)

Vojaška vozila, za katera veljajo določila mednarodnih sporazumov.

FINSKA

Vozila z začasnimi registrskimi tablicami, udeležena v nesrečah, ki se zgodijo več kot dvanajst mesecev po datumu zapadlosti, navedenem na začasnih registrskih tablicah.

ZDRUŽENO KRALJESTVO VELIKE BRITANIJE IN SEVERNE IRSKE (in KANALSKI OTOKI, GIBALTAR in OTOK MAN)

Vozila organizacije NATO, za katera veljajo določila Londonske konvencije z dne 19. junija 1951 in Pariškega protokola z dne 28. avgusta 1952.

GRČIJA

1. Vozila z začasnimi registrskimi tablicami, udeležena v nesrečah, ki se zgodijo več kot dvanajst mesecev po datumu zapadlosti, navedenem na začasnih registrskih tablicah. (Velja za nesreče, ki so se zgodile na dan 1. oktobra 1993 ali kasneje).
2. Vozila, ki pripadajo medvladnim organizacijam (Zelene tablice z oznako „CD“ in „ΔΣ“, ki ji sledi registrska številka).

3. Vozila, ki pripadajo oboroženim silam in policiji ter civilnemu osebju NATA (Rumene tablice z oznako „ΞΑ“, ki ji sledi registrska številka).
4. Vozila, ki pripadajo grškim oboroženim silam (tablice z oznako „ΕΣ“).
5. Vozila, ki pripadajo zavezniškim silam v Grčiji (tablice z oznako „ΑFG“).
6. Vozila z oznako za testno vožnjo (bele tablice z oznako „ΔOK“, ki ji sledi štirimestna registrska številka).

MADŽARSKA

Vozila z začasnimi registrskimi tablicami, udeležena v nesrečah, ki se zgodijo več kot dvanajst mesecev po datumu zapadlosti, navedenem na začasnih registrskih tablicah.

ITALIJA (z REPUBLIKO SAN MARINO in VATIKANOM)

1. Vozila z začasnimi registrskimi tablicami, udeležena v nesrečah, ki se zgodijo več kot dvanajst mesecev po datumu zapadlosti, navedenem na začasnih registrskih tablicah.
2. Vozila, ki pripadajo vojaškim silam in drugemu vojaškemu in civilnemu osebju, za katera veljajo mednarodni dogovori (npr. tablica „ΑFI“ in mednarodne organizacije, kot npr. NATO).
3. Vozila brez registrskih tablic (predvsem kolesa z motorji).
4. Poljedelski stroji (traktorji, prikolice in druga vozila, namenjena izključno kmetijskim opravilom).

IRSKA

Vozila z začasnimi registrskimi tablicami, udeležena v nesrečah, ki se zgodijo več kot dvanajst mesecev po datumu zapadlosti, navedenem na začasnih registrskih tablicah.

ISLANDIJA

Vozila z začasnimi registrskimi tablicami, udeležena v nesrečah, ki se zgodijo več kot dvanajst mesecev po datumu zapadlosti, navedenem na začasnih registrskih tablicah.

LUKSEMBURG

Vozila z začasnimi registrskimi tablicami, udeležena v nesrečah, ki se zgodijo več kot dvanajst mesecev po datumu zapadlosti, navedenem na začasnih registrskih tablicah.

NORVEŠKA

Vozila z začasnimi registrskimi tablicami, udeležena v nesrečah, ki se zgodijo več kot dvanajst mesecev po datumu zapadlosti, navedenem na začasnih registrskih tablicah.

NIZOZEMSKA

1. Vozila z začasnimi registrskimi tablicami, udeležena v nesrečah, ki se zgodijo več kot dvanajst mesecev po datumu zapadlosti, navedenem na začasnih registrskih tablicah. (Velja za nesreče, ki so se zgodile na dan 1. oktobra 1993 ali kasneje).
2. Privatna vozila, ki pripadajo nizozemskemu vojaškemu osebju in njihovim družinam, nastanjenim v Nemčiji.
3. Vozila, ki pripadajo nemškemu vojaškemu osebju, nastanjenem na Nizozemskem.
4. Vozila oseb, zaposlenih v poveljstvih zavezniških sil v srednji Evropi.
5. Službena vozila oboroženih sil NATA.

PORTUGALSKA

1. Poljedelski stroji in strojna oprema z motorjem, za katere portugalski zakoni ne zahtevajo registrskih tablic.
2. Vozila, ki pripadajo tujim državam in mednarodnim organizacijam, katerih članica je tudi Portugalska. (bele tablice - rdeče številke, pred katerimi je oznaka „CD“ ali „FM“).
3. Vozila, ki pripadajo državi Portugalski. (črne tablice - bele številke, pred katerimi je oznaka „AM“, „AP“, „EP“, „ME“, „MG“ ali „MX“, glede na vladne resorje).

ŠVEDSKA

Vozila z začasnimi registrskimi tablicami, udeležena v nesrečah, ki se zgodijo več kot dvanajst mesecev po datumu zapadlosti, navedenem na začasnih registrskih tablicah.

SLOVAŠKA

Vozila z začasnimi registrskimi tablicami, udeležena v nesrečah, ki se zgodijo več kot dvanajst mesecev po datumu zapadlosti, navedenem na začasnih registrskih tablicah.

SLOVENIJA

Vozila z začasnimi registrskimi tablicami, udeležena v nesrečah, ki se zgodijo več kot dvanajst mesecev po datumu zapadlosti, navedenem na začasnih registrskih tablicah.

DODATEK 3

ODLOŽILNE KLAVZULE

FRANCIJA

Določbe člena 11.2 Notranjega pravilnika ne veljajo za Bureau Central Français, dokler določbe francoskih predpisov ne bodo spremenjene tako, da bo zagotovljeno izpolnjevanje določb tega člena, ali dokler ne bo podpisan sporazum, ki bo omogočal izvajanje določb tega člena.

ITALIJA

Določbe člena 11.2 Notranjega pravilnika ne veljajo za Ufficio Centrale Italiano (UCI), dokler določbe predpisov, ki veljajo v tej državi, ne bodo spremenjene v skladu z veljavno zakonodajo Evropske skupnosti tako, da bo zagotovljeno izpolnjevanje določb tega člena.

PORTUGALSKA

Določbe člena 11.2 Notranjega pravilnika ne veljajo za Gabinete Portugues de Carta Verde, dokler določbe predpisov, ki veljajo v tej državi, ne bodo spremenjene v skladu z veljavno zakonodajo Evropske skupnosti tako, da bo zagotovljeno izpolnjevanje določb tega člena.

ŠVICA

Določbe člena 11.2 Notranjega pravilnika ne veljajo za Švicarski nacionalni zavarovalni biro, dokler določbe predpisov, ki veljajo v tej državi, ne bodo spremenjene v skladu z veljavno zakonodajo Evropske skupnosti tako, da bo zagotovljeno izpolnjevanje določb tega člena.
